

Phẩm 19: BỒ-TÁT THƯỜNG BẤT KHINH

Bấy giờ Đức Phật bảo Đại Bồ-tát Đắc Đại Thế:

–Ông nên biết Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di nào trì kinh Pháp Hoa được công đức nơi mắt, tai, mũi, lưỡi, thân và ý thanh tịnh như trước đã nói, nếu có người nào dùng lời ác mắng nhiếc, chê bai thì bị tội báo lớn cũng như trước đã nói.

Này Đắc Đại Thế! Cách đây vô lượng, vô biên không thể nghĩ bàn vô số kiếp về trước, có Đức Phật hiệu là Oai Âm Vương Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn, kiếp tên Ly suy, nước tên Đại thành. Đức Phật Oai Âm Vương trong đời ấy nói pháp cho hàng Trời, Người, A-tu-la, vì người cầu quả Thanh văn mà nói pháp bốn Đế thoát khỏi sinh, già, bệnh, chết, hoàn toàn đạt tới Niết-bàn; vì người cầu quả Bích-chi-phật mà nói pháp mười hai nhân duyên; vì hàng Bồ-tát nương nơi quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác mà nói sáu pháp Ba-la-mật làm cho hoàn toàn đạt trí tuệ Phật.

Này Đắc Đại Thế! Phật Oai Âm Vương thọ bốn trăm ngàn ức na-do-tha hằng hà sa kiếp, chánh pháp tồn tại ở đời số kiếp nhiều như vi trần trong cõi Diêm-phù-đề, tượng pháp tồn tại ở đời số kiếp nhiều như vi trần trong bốn châu thiên hạ. Sau khi làm lợi ích cho chúng sinh, Đức Phật ấy vào Niết-bàn. Sau khi chánh pháp, tượng pháp diệt rồi, trong nước ấy lại có Phật ra đời cũng hiệu là Oai Âm Vương Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Lần lượt có đến hai vạn ức Phật đều cùng một hiệu.

Sau khi Đức Như Lai Oai Âm Vương đầu tiên vào Niết bàn, khi chánh pháp diệt hết, trong đời tượng pháp các Tỳ-kheo tăng thượng mạn có nhiều thế lực. Bấy giờ, có một vị Tỳ-kheo Bồ-tát tên Thường Bất Khinh.

Này Đắc Đại Thế! Vì sao gọi là Thường Bất Khinh? Vì vị Tỳ-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

kheo này hề gặp bất cứ người nào dù là Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc hay Ưu-bà-di, vị ấy đều lễ bái khen ngợi và nói: “Tôi rất cung kính chẳng dám khinh thường các vị. Vì sao? Vì các vị ai cũng thực hành đạo Bồ-tát sẽ được thành Phật.”

Nhưng Tỳ-kheo ấy chẳng siêng năng đọc tụng kinh điển mà chỉ toàn đi lễ lạy thậm chí khi nhìn thấy bốn chúng từ xa, vị ấy cũng cố đến để lễ lạy khen ngợi cho bằng được, nói: “Tôi không dám khinh thường các vị, các vị đều sẽ thành Phật.” Trong bốn chúng có người rất bực bội, nói lời ác mắng nhiếc vị ấy: “Ông Tỳ-kheo mất trí này từ đâu đến mà nói tôi không dám khinh các vị, rồi thọ ký cho chúng ta sẽ thành Phật, chúng ta đừng nghe lời thọ ký tùy tiện như thế!”

Trải qua nhiều năm như vậy, tuy thường bị mắng nhiếc nhưng Tỳ-kheo ấy chẳng hề bực tức vẫn cứ nói: “Các vị sẽ thành Phật”. Lúc nói lời đó bị mọi người đánh đập, ném đá, vị ấy chạy ra xa để tránh nhưng vẫn nói to lên: “Tôi không dám khinh thường các vị, các vị sẽ thành Phật.” Vị ấy luôn nói những lời như thế, cho nên các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Tăng thượng mạn đều đặt cho vị ấy tên là Thường Bất Kinh.

Lúc sắp chết, từ nơi hư không, vị Tỳ-kheo ấy nghe đầy đủ hai mươi ngàn vạn ức bài kệ kinh Pháp Hoa của Đức Phật Oai Âm Vương đã nói thưở trước, nghe xong thọ trì liền thanh tịnh được các căn mắt, tai, mũi, lưỡi, thân và ý như trên. Được thanh tịnh các căn rồi, vị ấy được tăng thêm hai triệu ức na-do-tha tuổi và nói kinh Pháp Hoa này cho tất cả mọi người.

Bấy giờ bốn chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di tăng thượng mạn trước đây khinh khi, gọi Tỳ-kheo ấy là Thường Bất Khinh, nay thấy vị này đạt năng lực thần thông lớn, năng lực biện tài nhạo thuyết, sức tịch tĩnh lớn và nghe vị ấy thuyết pháp, họ đều kính phục và tin theo.

Bồ-tát Thường Bất Khinh lại giáo hóa mười triệu ức chúng sinh đều khiến cho họ trụ vào Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Sau khi qua đời, Bồ-tát Thường Bất Khinh được gặp hai ngàn ức Đức Phật đều có danh hiệu là Nhật Nguyệt Đăng Minh, ở trong chánh pháp của các Đức Phật ấy nói kinh Pháp Hoa này. Vì nhân duyên đó, Bồ-tát lại được gặp hai ngàn ức Đức Phật đều có tôn hiệu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

là Vân Tự Tại Đăng Vương, ở trong pháp của chư Phật ấy, thọ trì, đọc tụng, nói kinh điển này cho bốn chúng, đạt được các căn mắt, tai, mũi, lưỡi, thân và ý đều thanh tịnh, ở giữa đại chúng nói pháp không hề sợ hãi.

Này Đắc Đại Thế! Đại Bồ-tát Thường Bất Khinh cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen ngấn ấy Đức Phật như thế, vun trồng các căn lành, sau đó lại gặp mười triệu ức Đức Phật, cũng ở trong pháp chư Phật ấy mà nói kinh điển này, đến khi công đức thành tựu sẽ được thành Phật.

Này Đắc Đại Thế! Ý ông nghĩ sao? Bồ-tát Thường Bất Khinh lúc ấy chẳng phải ai khác chính là thân ta. Nếu ở đời trước ta không đọc tụng, thọ trì và diễn nói cho người khác kinh điển này thì ta chẳng thể nhanh chóng đạt được quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Thuở trước, ta ở chỗ chư Phật thọ trì, đọc tụng và diễn nói cho người khác kinh này nên ta mau được thành tựu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Đắc Đại Thế! Bốn chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di lúc ấy vì giận dữ khinh thường ta nên hai trăm ức kiếp thường chẳng được gặp Phật, nghe pháp, không gặp chúng Tăng, một ngàn kiếp bị đọa địa ngục A-tỳ, chịu nhiều đau khổ. Hết tội này rồi họ mới gặp Bồ-tát Thường Bất Khinh giáo hóa đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Đắc Đại Thế! Ý ông nghĩ sao? Bốn chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di lúc ấy thường khinh khi vị Bồ-tát đó chẳng phải ai khác, chính là các ông Bạt-đà-bà-la... năm trăm Bồ-tát, các ông Sư tử Nguyệt... năm trăm Tỳ-kheo, các ông Ni-tư-phật năm trăm Ưu-bà-tắc đang ở trong hội này đều đạt bậc không thoái chuyển đối với đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Đắc Đại Thế! Nên biết kinh pháp này vô cùng lợi ích cho các vị Đại Bồ-tát, có thể làm cho các vị đạt được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Vì thế sau khi Như Lai diệt độ, các Đại Bồ-tát thường xuyên đọc tụng, giảng nói, biên chép kinh này.

Bấy giờ, để tuyên lại nghĩa trên Đức Thế Tôn nói kệ:

Quá khứ có Phật

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hiệu Oai Âm Vương,
Thần, trí không lường
Dù đất tất cả
Trời, Người, Rồng, Thần
Đều cúng dường Phật.
Sau Phật diệt độ
Khi pháp sắp dứt
Có vị Bồ-tát
Tên Thường Bất Khinh.
Bấy giờ bốn chúng
Chấp giữ các pháp,
Bồ-tát Bất Khinh
Đến chỗ của họ,
Nói với họ rằng:
“Tôi chẳng khinh ngài
Các ngài tu hành
Đều sẽ thành Phật.”
Mọi người nghe rồi
Khinh khi, mắng nhiếc,
Bồ-tát Bất Khinh
Đều chịu đựng cả.
Nghiệp tội hết rồi
Đến lúc sắp chết
Ngài nghe kinh này
Sáu căn thanh tịnh,
Nhờ sức thần thông
Tuổi thọ tăng thêm,
Diễn nói kinh này
Cho khắp mọi người.
Những người chấp pháp
Đều nhờ Bồ-tát
Giáo hóa thành tựu
Khiến trụ Phật đạo.
Bất Khinh qua đời
Gặp vô số Phật,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì nói kinh này
Được phước không lường.
Dần đủ công đức
Mau thành Phật đạo.
Bất Khinh thuở ấy
Chính là thân ta,
Còn bốn bộ chúng
Những người chấp pháp,
Nghe Bất Khinh nói
Ngài sẽ thành Phật
Vì nhân duyên đó
Gặp vô số Phật.
Chính các Bồ-tát
Chúng năm trăm người
Cùng các Tỳ-kheo
Cận sự nam, nữ,
Đang ở trước ta
Nghe pháp trong hội.
Ta ở đời trước
Khuyên những người ấy
Nghe nhận kinh này
Là pháp bậc nhất.
Mở bày, dạy người
Khiến trụ Niết-bàn,
Đời đời thọ trì
Kinh điển như vậy.
Ức ức vạn kiếp
Đến không thể bàn
Lâu mới được nghe
Kinh Pháp Hoa này.
Ức ức vạn kiếp
Đến không thể bàn,
Chư Phật Thế Tôn
Mới nói kinh này.
Vì vậy hành giả

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Sau Phật diệt độ,
Nghe kinh điển này,
Chớ có nghi ngờ!
Cần phải nhất tâm
Diễn nói kinh này
Đời đời gặp Phật
Mau thành Phật đạo.*

M